

Arrest

nr. 199 208 van 5 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker is op 17 april 2016 België binnengekomen in het bezit van een vrijgeleide met een visum type D. Hij voegde zich bij zijn echtgenote, mevrouw A.N.S., en hij kreeg een A-kaart geldig tot 30 mei 2017. Zijn echtgenote werd op 2 juni 2015 erkend als vluchteling in België door de adjunct-commissaris-generaal.

1.2. Op 1 maart 2017 diende verzoeker een asielaanvraag in. Hij meldde dat hij niet langer bij zijn echtgenote kan wonen en tevens dat hij lijdt aan een chronisch nierfalen en een dialysebehandeling krijgt. Hij kreeg een nieuwe A-kaart, afgegeven op 9 juni 2017, geldig tot 30 mei 2018 omwille van medische redenen.

1.3. Op 20 september 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 20 september 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 01/03/2017

Overdracht CGVS: 06/03/2017

U werd gehoord op 01 augustus 2017 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 9u11 tot 13u24 in het bijzijn van een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Oger Ignace loco Meester Chatchatrian Hajarpi was aanwezig vanaf 09u33 tot het einde van het gehoor.

A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn van het platteland van Bulogudud, district Kismayo, regio Lower Juba. Uw vader overleed toen u nog een kind was, uw moeder is overleden toen u reeds in België was. Uw broer is overleden bij de geboorte, uw zus Adiya was eveneens slechts een korte periode in leven. U volgde Koranschool en u behoort tot de clan Darod > Oegadeen.

Eind 2011 hield u samen met uw nonkel vaderskant jullie kudde in het oog. U zag van ver drie mannen naar uw nonkel toe komen, ze begonnen hem te slaan en hebben hem uiteindelijk gedood. U liep naar hun toe, twee mannen sloegen u en staken u neer, ze lieten u voor dood achter. U vermoedt dat deze mannen wraak wilden nemen, gezien hun clan Sheikhal tegen uw clan vocht. U werd voor een achttal maanden gehospitaliseerd in Kismayo stad. Een andere nonkel vaderskant opende vervolgens een kleine shop voor u in Kismayo stad, u had evenwel niet veel profijt, waarop uw nonkel u naar uw vaderskant grootmoeder te Bulogudud stuurde. Ook daar mocht u vervolgens een shop openhouden. U woonde vanaf dan in het dorpje Bulogudud, wijk Bulogudud Cusub. Op 25 februari 2013 huwde u te Bulogudud met A. N. S. (OV (...)- CG (...)) van de clan Ashraaf. Uw vrouw heeft kinderen met een vorige man, samen hebben jullie evenwel geen kinderen.

U stelt dat op een nacht – terwijl u in uw shop overnachtte – drie mannen uw toenmalige echtgenote A. N. S. zouden hebben verkracht. De volgende ochtend richtte uw vrouw zich tot al shabaab om hierover haar beklag te doen, waarop al shabaab stelde dat zij diegene was die de mannen had betaald. Hierop werd uw echtgenote gearresteerd en geslagen, ze zou een zonde hebben gepleegd en haar lijf hebben verkocht. Al shabaab arresteerde vervolgens één van de drie daders, er werd enkel geloof gehecht aan de verklaringen van de misbruiker. Uw vrouw werd gedurende vier nachten opgesloten. Gedurende een nacht deed uw echtgenote of ze naar het toilet diende te gaan, ze kon vervolgens over de achtermuur van het toilet springen. U vernam dat uw echtgenote heel ziek was en in het ziekenhuis van Kismayo verbleef, waarop u samen met uw moeder naar haar toe ging. Na een tiental dagen werd u telefonisch gecontacteerd, er werd gezegd dat u was weggelopen met de vrouw die zonden had gepleegd, u diende haar terug te brengen of uw hoofd zou afgehakt worden. U antwoordde dat u uw vrouw wel degelijk binnen één week zou terugbrengen naar Bulogudud. U zorgde evenwel verder – een 25-tal dagen – voor uw vrouw in het ziekenhuis. Daarna werd uw vrouw naar Kenya gesmokkeld, ze reisde verder door naar België waar ze op 02 juni 2015 erkend werd als vluchteling. U bleef bedreigingen ontvangen, u ging niet terug naar uw dorp en bleef in Kismayo stad, slechts een aantal maanden later keerde u terug naar Bulogudud. Op een nacht kwamen er in Bulogudud twee mannen langs, ze stelden dat u uw vrouw had weggestuurd en u diende om te gaan met de gevolgen. U kreeg 21 dagen tijd om haar terug te brengen, anders zou u sterven in haar plaats. Meerdere nachten later, terwijl u sliep in uw shop, werd u beschoten. U verkocht vervolgens alles wat overbleef in uw shop en u vluchtte.

U vluchtte naar Kismayo stad en reisde verder naar Kampala te Oeganda, dit samen met de vier kinderen van uw vrouw (A., As., Ab. en At.) en met uw schoonzus (N. S. A.) en schoonbroer (M. N. S.). U startte te Oeganda op 20 oktober 2015 een procedure gezinshereniging in functie van uw vrouw die in België werd erkend als vluchteling. U werd in het bezit gesteld van een laissez-passer en reisde op legale wijze naar België. Op 30 mei 2016 werd u in België in het bezit gesteld van een A kaart in functie van het verblijf van uw echtgenote, geldig tot 30 mei 2017. Een aantal maanden geleden werd uw relatie met uw echtgenote beëindigd, op 09 juni 2017 werd u evenwel wederom in het bezit gesteld van een A kaart – dit omwille van medische redenen – geldig tot 30 mei 2018.

U legt ter staving van uw asielaanvraag volgende documenten voor: uw verblijfstitel dd. 30 mei 2016 geldig tot 30 mei 2017 en dd. 09 juni 2017 geldig tot 30 mei 2018, uw laissez-passer dd. 05 april 2016 te Kampala (Oeganda), uw visum D voor België dd. 07 april 2016 te Kampala, uw birth certificate, een 'certificate of good conduct' op uw naam dd. 10 augustus 2015 te Kampala, de verblijfstitel van uw voormalige echtgenote, een medisch getuigschrift dd. 11 mei 2017, de resultaten van een laboratoriumonderzoek AZ Groeninge, een overzicht thuistherapie, een verslag dd. 17 mei 2016 en briefwisseling van het Centrum Nefrologie – Dialyse.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 01 augustus 2017 p. 2-3, hierna genoemd cgvs p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw afkomst van (het platteland van) Bulogudud in district Kismayo, regio Lower Juba, op fundamentele wijze ondermijnd wordt door een groot gebrek aan kennis over de nabije omgeving ervan.

U gevraagd waar de stad Kismayo – zijnde de hoofdstad van het district Kismayo en tevens de stad waar het bestuur van Bulogudud vanaf hangt - tegenover Bulogudud is gelegen, luidt uw antwoord langs de kant van Kenya (cgvs p. 6). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, stelt u wederom dat Kismayo stad langs de kant van Kenya is gelegen, indien u in Bulogudud bent (cgvs p. 7). Vervolgens geeft u na aandringen van de Protection Officer aan dat Kismayo stad tegenover Bulogudud langs zonsopkomst zou zijn gelegen (cgvs p. 7). Er kan hierbij opgemerkt worden dat Kismayo stad ten zuid-westen van Bulogudud is gelegen, terwijl u aldus beweert dat het ten oosten zou kunnen gesitueerd worden.

Het is verder opvallend dat u pretendeert –alvorens uw definitieve vestiging in het dorpje Bulogudud – van het platteland te Bulogudud afkomstig te zijn en u als veelhoeder en nomade in de nabijheid van andere dorpen vertoefde, doch u een uitermate beperkte en beknopte kennis omtrent de omgeving van Bulogudud tentoon spreidt (cgvs p. 8). U verduidelijkt immers dat uw verblijfplaats afhankelijk was van de regenval, soms vonden jullie regen dichtbij het dorp, soms was het ver weg, jullie volgden de regen (cgvs p. 8).

U stelt verder dat, indien u zich verder weg van het dorp Bulogudud bevond, u wel degelijk in de nabijheid van andere dorpen vertoefde. U evenwel gevraagd in de nabijheid van welke dorpen u - als voorgehouden veehoeder en nomade die de regen volgde – dan wel verbleef, stelt u het volgende: “Het is niet echt, het zijn geen echte dorpen, het zijn settlements, plaatsen waar mensen melk naartoe brengen om het te verkopen, anderen openen handel, openen kleine shops, brengen suiker, bloem, rijst, dus we konden die kopen van die settlements en verkochten onze melk daar (cgvs p. 8). U nogmaals letterlijk gevraagd op welke plaatsen u overal woonde en om plaatsnamen en dorpen te noemen, luidt uw antwoord als volgt: “Ik zal het u vertellen. Je hebt Haatko (cfr. ook gekend als Haafko), Kham Khaam (volgens informatie waarover het cgvs beschikt, betreft dit een andere naam voor het dorpje Luglaaw), het is tussen de asfaltweg en de rivier, dat zijn de plaatsen waar we thee dronken enzo. Mad Caraale. Xaaji Cali. We haalden suiker van daar, en we dronken thee. We gingen daar, brachten onze melk, verkochten het daar, namen suiker, we bleven niet lang, omdat anders onze dieren zullen verspreiden, we konden niet lang blijven, thee drinken, namen wat we nodig hadden en we gingen weg. Omdat onze dieren gegeten worden door anderen” (cgvs p. 8). U vervolgens gevraagd waar het door u zelf genoemde dorpje Mad Caraale – waar u aldus als veehoeder zou hebben verbleven – tegenover het dorp Bulogudud zou zijn gelegen, stelt u eerst ten zuiden, om u dan af te vragen of het niet de kant van Hamar is, om vervolgens dan weer toch te stellen dat Kismayo in het zuiden is gelegen (cgvs p. 8). U verduidelijkt vervolgens uw antwoord, Mad Caraale zou ten zuiden van Bulogudud zijn gelegen, in de richting van Kismayo (cgvs p. 8). Er dient hierbij opgemerkt te worden dat Mad Caraale een dorpje is gelegen onmiddellijk ten noorden van uw voorgehouden dorp Bulogudud en aldus allesbehalve gelegen ten zuiden en in de richting van Kismayo stad. U gevraagd welke plaatsen er dan wel rondom het door u genoemde Mad Caraale zouden zijn gelegen, stelt u het volgende: “Na Mad Caraale heb je Towfiq. Sorry, ik probeer het me te herinneren, het is door mijn ziekte. Mad Caraale, Towfiq... Dan heb je Buundada Araare. Sorry neen schrap die laatste. Dan heb je Farjano. Dus daarna heb je, diegene die ik net zei, wat was het. Mad Caraale... Farjano. Buundada Araare dan. Neen sorry. Kan je dat wissen, hebt u het geschreven? Ik probeer het me te herinneren. Farwaamo. Dan diegene die ik net zei, wat was het, ik kan het me niet herinneren door de pijn. Farjano... Na Farjano heb je... Sorry, ik kan het me niet herinneren nu. Farjano... Sangooni. Dat is de volgorde (cgvs p. 10). U gevraagd of u er zich nog andere herinnert gelegen rondom Mad Caraale, luidt uw antwoord als volgt: “Om eerlijk te zijn, ik heb geen geheugen de laatste tijd. Meeste van de tijd, ik was langs het platteland, ik ging niet vaak naar de steden. Als ik het me herinner, mag ik het u later vertellen” (cgvs p. 10). U vertelt aldus op uiterst verwarrende en onsamenhangende wijze omtrent de plaatsen gelegen rondom Mad Caraale en u slaagt er allesbehalve in een beeld te schetsen van de ruime omgeving van voornoemde plaats, nochtans door uzelf aangehaald als zijnde een plaats waar u zou hebben vertoefd. U vervolgens gevraagd waar het door uzelf genoemde dorpje Haatko – waar u eveneens als veehoeder zou hebben verbleven – tegenover Bulogudud zou zijn gelegen, stelt u dat Haatko tussen de rivier en de weg zou zijn gelegen, het is langs de kant van de rivier (cgvs p. 9). U gevraagd om Haatko volgens de windrichtingen aan te duiden, antwoordt u wederom langs de kant van de rivier, tussen de weg en de rivier (cgvs p. 9). U slaagt er aldus niet in te situeren waar Haatko tegenover Bulogudud zou zijn gelegen, dit terwijl Haatko volgens onze informatie ten zuiden van Bulogudud en richting Kismayo stad kan worden gesitueerd. U vervolgens de vraag opgeworpen welke plaatsen er rondom Haatko dan wel zouden zijn gelegen, stelt u het volgende: “Je hebt ook Kham Khaam, Xaaji Cali is er ook dichtbij. Maqaari Cado. Die plaatsen zijn niet ver van elkaar, ik ging niet vaak naar die plaatsen, ik was een persoon van het platteland” (cgvs p. 9). U noemt aldus wederom dezelfde plaatsen, zijnde Kham Khaam en Xaaji Cali, naar uw mening rondom het dorp Haatko gelegen. U evenwel verdere vragen gesteld omtrent de door uzelf stevast genoemde dorpen Haatko en Xaaji Cali, moet u wederom het antwoord schuldig blijven. U gevraagd als je u in Haatko bevindt, of Xaaji Cali richting Kismayo of de andere kant uit is, stelt u enkel dat er een korte afstand tussen deze plaatsen is, je kan het andere dorp zien, het is dezelfde locatie, zelfde plaats (cgvs p. 9). U gevraagd of je op de route van Bulogudud naar Kismayo stad, eerst Haatko of eerst Xaaji Cali passeert, stelt u het volgende: “Als je Bulogudud verlaat, heb je Yoontoy, deze zijn langs de kant van de weg. Yoontoy, Luglow. Die zijn langs de kant van de straat. Langs de straat. Maar die andere dorpen zijn farmland dorpen, ze zijn tussen de rivier en de weg” (cgvs p. 9). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, luidt uw antwoord als volgt: “Ja. Dus als ik Bulogudud verlaat, heb ik Yoontoy, dan Luglow, die zijn langs de kant van de weg, de anderen zijn tussen de weg en de rivier, begrijpt u?” (cgvs p. 9). U nogmaals de kans geboden om de vraag te beantwoorden, stelt u het volgende: “Maak een verschil aub, maak een verschil tussen de dorpen die langs de weg zijn, langs de weg die richting Kismayo is, langs de weg heb je Yoontoy en Luglow, de andere dorpen zijn landfarms, ze zijn niet langs de weg, ze zijn niet langs de weg, ze zijn landfarms, ze zijn gelokaliseerd tussen de rivier en de weg, je hebt Haatko, Kham Khaam, Maqaari Cado, Sheekh Xusseen, die plaatsen zijn farmlands” (cgvs p. 9).

U nogmaals letterlijk gevraagd, indien je van Bulogudud naar de stad Kismayo gaat, welke plaatsen en dorpen je achtereenvolgens tegenkomt, ongeacht of de plaatsen al dan niet langs de weg zijn gelegen en ongeacht of het farmlands of dorpen zijn, stelt u het volgende: "Ik ga Bulogudud buiten, kom aan in Yoontoy, dan Luglow, er zijn geen dorpen tussen Yoontoy en Kismayo, geen dorpen. Als je langs de weg bent, er is een pad die vertrekt en gaat naar Goobweyn. Dat is een pad die naar die richting gaat, maar ik ben een persoon van het platteland, ik ging er zelf nooit" (cgvs p. 9). Na het veelvuldig bevragen van de Protection Officer heeft u aldus nog steeds niet geantwoord of men op de route van Bulogudud naar Kismayo stad eerst voorbij Haatko of eerst voorbij Xaaji Cali passeert. Meer nog, u kan wel benoemen dat men na Bulogudud en gaande richting Kismayo stad, via Yoontoy en Luglow dient te reizen, doch u geeft dan weer niet aan dat Haatko en Xaaji Cali wel degelijk tussen Yoontoy en Luglow zijn gelegen, laat staan dat u erin slaagt weer te geven hoe Haatko en Xaaji Cali tegenover elkaar zijn gelegen. U vervolgens een laatste maal gevraagd om in volgorde weer te geven welke dorpen en farmlands je allemaal voorbij gaat van Bulogudud tot Kismayo stad – en u op weg geholpen door aan te geven dat u bijvoorbeeld reeds melding had gemaakt van Haatko, Kham Khaam, Sheekh Hussein -, stelt u het volgende: Eerst en vooral ik ben iemand van het platteland, mijn eerste keer toen ik naar de stad ging, was toen ik gewond raakte. Ik ben een pastoralist, ik ging naar die plaatsen om producten te nemen, voedsel enzo, ik bracht er niet veel tijd door" (cgvs p. 10). U ermee geconfronteerd dat u pretendeert te hebben gewoond langs het platteland van Bulogudud, u ook voorhoudt te hebben vertoefd langs het platteland van andere dorpen/settlements en u aldus - als voorgehouden veehoeder en nomade die de regen volgde en rondtrok in de nabije en verre omgeving van Bulogudud – dient te weten welke dorpen en plaatsen je passeert van Bulogudud naar Kismayo stad, stelt u het volgende: "Weet u, ik ben geen inwoner van die buurt, ik was een persoon die zijn kudde volgde, ik ken mijn dieren beter dan de plaatsen, de steden. De volgorde is Kham Kham, Yuntow Yarey, Xaaji Cali, Sheekh Hussein, Maqaari Cada, Haadkow (cfr. Haatko). Het is Yoontoy Yarey" (cgvs p. 10). Er kan hierbij worden opgemerkt dat – volgens onze informatie toegevoegd aan het administratief dossier, de volgorde als volgt dient te worden weergegeven: Bulogudud, Yoontoy (Yarey), Sheekh Hussein, Haatko, Xaaji Cali. Ook andere plaatsnamen aan u opgeworpen – gelegen tussen Bulogudud en Kismayo stad – kan u niet plaatsen. Zo heeft u nog nooit van Jumba – gelegen tegen het door u genoemde Goobweyn - gehoord, u stelt meestal op het platteland te hebben verbleven, u was tussen het platteland en Bulogudud (cgvs p. 11). Ook Biyo Yare – gelegen tegen het door u genoemde Luglow en Goobweyn - kan u niet plaatsen, u herinnert het u niet, u hebt niet zoveel geheugen, geen geheugen, u kan het u niet herinneren (cgvs p. 11). Ook de plaats Kuusow – gelegen ten noorden van Bulogudud en tegen het door uzelf genoemde Mad Caraale te situeren – herinnert u zich niet, u zou enkel weten over de buurt waar u verbleef, het land zou groot zijn (cgvs p. 11).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn van (het platteland van) Bulogudud gelegen in het district Kismayo, regio Lower Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw (recente) herkomst van (het platteland van) Bulogudud in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Bulogudud en Kismayo stad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel u niet aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn van (het platteland van) Bulogudud in Somalie waardoor er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is, worden ook de door u ingeroepen vervolgingsfeiten an sich als compleet ongeloofwaardig beschouwd.

U stelt dat u - na de verkrachting van uw toenmalige echtgenote A. N. S. door drie mannen, de hierop volgende beschuldiging door al shabaab dat zij diegene was die de mannen had betaald, de arrestatie en opsluiting van uw vrouw door al shabaab en haar ontsnapping uit de handen van deze groepering en haar opname in het ziekenhuis - na een tiental dagen telefonisch zou zijn gecontacteerd. U was immers weggelopen met de vrouw die zonden had gepleegd, u diende haar terug te brengen of uw hoofd zou afgehakt worden. U antwoordde dat u uw vrouw wel degelijk binnen één week zou terugbrengen naar Bulogudud. U zorgde evenwel verder – een 25- tal dagen – voor uw vrouw in het ziekenhuis. Daarna werd uw vrouw naar Kenya gesmokkeld en reisde ze verder door naar België.

U bleef bedreigingen ontvangen, u ging niet terug naar uw dorp, slechts een aantal maanden later keerde u terug naar Bulogudud. Op een nacht kwamen er twee mannen langs, ze stelden dat u uw vrouw had weggestuurd en u diende om te gaan met de gevolgen. U kreeg 21 dagen tijd om haar terug te brengen, anders zou u sterven in haar plaats. Meerdere nachten later, terwijl u sliep in uw shop, werd u beschoten. U verkocht vervolgens alles wat overbleef in uw shop en u vluchtte.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u tijdens uw gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoor dd. 01 maart 2017) beweerde dat uw echtgenote op 05 november 2014 werd verkracht, terwijl u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal stelt de datum niet te kennen, u herinnert het u niet (cgvs p. 19-20). Gepolst naar het jaar waarin de feiten zich zouden hebben afgespeeld, gokt u op het jaar 2000, u denkt dat het 2000 was maar u herinnert het u niet (cgvs p. 19-20). U ermee geconfronteerd dat u pas sinds 2013 bent gehuwd met uw echtgenote, stelt u het zich niet te herinneren (cgvs p. 19-20).

Het is verder opvallend dat uw echtgenote ervoor zou opteren om als slachtoffer feiten van verkrachting te gaan melden aan de terroristische groepering al shabaab. U hieromtrent om een verklaring gevraagd, stelt u dat al shabaab de buurt controleerde en de macht had in de buurt (cgvs p. 20). U legt verder uit dat uw echtgenote bij hun diende te gaan, vermits niemand anders iets zou kunnen doen aan dergelijke situatie, al shabaab is de regerende macht, niemand anders kan zich erover uitspreken of heeft de macht om erover te spreken (cgvs p. 20). U gevraagd of al shabaab als regerende macht iets kan doen tegen verkrachting, stelt u het volgende: "Al shabaab beslist wat ze willen, ze arresteerden een verkrachter, één van de drie mannen die haar verkrachtte, de mannen zeiden dat ze hun betaalde, en waar ze niet mee akkoord gaan, is de zonde van ontucht" (cgvs p. 20). U ermee geconfronteerd waarom uw vrouw zich zomaar als slachtoffer van een verkrachting tot al shabaab zou richten, gezien al shabaab beslist wat ze willen en uw vrouw aldus het risico liep beschuldigd te worden van ontucht en overspel, luidt uw antwoord als volgt: "In het begin dachten we dat ze zouden helpen, ze waren de regerende macht, ze zijn de regerende macht, ze beslissen alles. Als twee mensen vechten, arresteren ze hun, als ze klagen over elkaar, arresteren ze hun, ze zijn de overheid" (cgvs p. 20). Het is opmerkelijk dat uw echtgenote het risico zou nemen zich als slachtoffer van verkrachting te melden bij de terroristische groepering al shabaab – de toenmalige regerende macht -, u geeft immers zelf aan dat al shabaab beslist wat ze willen en dat ze niet akkoord gaan met de zonde van ontucht, waardoor het risico bestond dat al shabaab eerder de verkrachters zou geloven en zich tegen uw echtgenote zou keren en haar aldoende zou beschuldigen van ontucht.

Het is verder vreemd dat al shabaab pas tien dagen na de ontsnapping van uw vrouw uit hun handen, u zou hebben opgebeld met de melding dat u uw vrouw diende terug te brengen, anders zou u worden gedood. U gevraagd waarom al shabaab zolang zou hebben gewacht alvorens u te contacteren, stelt u het volgende: "Omdat, direct erna wisten ze niet waar ze naartoe was, maar ze zagen dat mijn shop gesloten was, ze vroegen mensen waar ik was, mensen praten, ze zeiden hij is bij zijn vrouw, ze belden me op" (cgvs p. 21). U stelt verder dat u tegen al shabaab beweerde uw vrouw binnen één week terug te brengen naar Bulogudud, doch u bleef een 25-tal dagen uw vrouw verzorgen in het ziekenhuis te Kismayo stad, alvorens ze naar Kenya werd gesmokkeld. U gevraagd of u nog iets van al shabaab hebt vernomen tijdens de periode tussen hun dreigtelefoon en het vertrek van uw vrouw, ontkent u dit, u bleef een tijdje in Kismayo, dan ging u naar uw shop en toen schoten ze op u (cgvs p. 21). Het is evenwel ongeloofwaardig dat al shabaab – die u reeds eerder telefonisch had gecontacteerd en bedreigd en aldus over uw contactgegevens beschikte – geen contact met u zou hebben opgenomen nadat de door u beloofde termijn (cfr. één week) om uw vrouw aan hun over te leveren, was verstreken en alvorens uw echtgenote naar Kenya kon worden gesmokkeld. Ook gedurende het aantal maanden dat u nog in Kismayo stad verbleef – na het vertrek van uw echtgenote naar Kenya en alvorens naar het dorp Bulogudud terug te keren - werd u slechts éénmaal gebeld door al shabaab, u antwoordde evenwel niet (cgvs p. 22). Overigens is het opmerkelijk dat u ervoor zou opteren alsnog terug te keren naar het dorp Bulogudud – een overigens naar uw mening klein dorp waar iedereen iedereen zou kennen (cgvs p. 23) -, het dorp waar al shabaab de macht had en uw echtgenote beschuldigde van ontucht en in gevangenschap nam en het dorp waar de al shabaab leden u viseerden en bedreigden. U ermee geconfronteerd waarom u het risico zou nemen na een paar maanden toch terug te keren naar uw dorp, stelt u al het geld dat u had, te hebben geïnvesteerd in uw shop, u had het nodig, u had geld nodig om te reizen (cgvs p. 22). U verduidelijkt dat u een laatste keer uw oma wilde zien alvorens te vluchten, u wilde ook alles in de shop verkopen, om geld te hebben voor uw reis (cgvs p. 22). Deze redenen wegen echter niet op tegen de risico's die u liep bij een eventuele terugkeer naar Bulogudud.

U stelt vervolgens dat u meerdere maanden was weggeweest uit Bulogudud, drie weken na uw terugkomst, kwamen er twee mannen langs (cgvs p. 22). De jongeren van het dorp - die tevens uw klanten waren in de shop - bespioneerden u eveneens, ze dreigden te rapporteren aan al shabaab en te melden dat u terug was (cgvs p. 22). Die jongeren eisten 200.000 Somali Shilling, anders zouden ze u aangeven bij al shabaab. Evenwel kwamen ze na de betaling terug en stelden dat het geld niet voldoende was en u een grotere som diende te overhandigen (cgvs p. 22). Een tijdje later werd u beschoten, u dacht dat de daders de mannen waren aan wie u het geld gaf, het waren dezelfde personen die u beschoten (cgvs p. 23). U bevestigt vervolgens nogmaals dat er eerst twee mannen naar u toekwamen en u bedreigden, u dan geld had gegeven aan de jongeren en u daarna werd beschoten (cgvs p. 23). U gevraagd naar de tijdsperiode van al deze gebeurtenissen die zich afspeelden in Bulogudud, luidt uw antwoord als volgt: "Als ik terugkwam, ik was er bijna 15 dagen. Omdat het een klein dorp is, iedereen kent iedereen, als je aankomt zeggen ze, die man kwam terug. En je weet, de jongeren kenden me heel goed en ik kende hun ook, ze zouden direct zeggen u kwam terug. Ze zeggen de man die wegliep met de vrouw die een zonde pleegde, kwam terug" (cgvs p. 23). Vervolgens corrigeert u naar een 16 à 17 dagen dat u in Bulogudud was. U vervolgens nogmaals gevraagd of u aldus 15 tot 17 dagen in Bulogudud verbleef - nadat u Kismayo stad verliet om u naar Bulogudud te begeven en voordat u vluchtte uit Bulogudud - bevestigt u dit (cgvs p. 23). U ging immers naar Bulogudud om uw shop te verkopen en uw oma nog een keer te zien, u werd bedreigd, uw hoofd zou afgehakt worden, er was geen manier dat u verborgen of niet gezien kon worden, alle jongeren die u kende, waren bij hun (cgvs p. 23). Het is opvallend dat u eerst aangeeft drie weken te Bulogudud te hebben verbleven, alvorens twee mannen naar u toekwamen, om vervolgens te spreken over een verblijf te Bulogudud van 15 à 17 dagen. U hiermee geconfronteerd, stelt u het volgende: "Neen het is geen drie weken. Ik, is het drie weken? Eerst en vooral, ik zorgde voor vrouw in Kismayo, toen ik stuurde haar weg, ik was meerdere maanden in Kismayo, alvorens naar Bulogudud te gaan. Toen ik terug ging, mannen kwamen bij me, bedreigden me, zeiden breng uw vrouw terug of we doden u, snijden uw hoofd af, we geven u zoveel tijd, daarna twee mannen die ik kende, jongeren die toetraden, kwamen naar me, breng uw vrouw direct of geef ons geld, ik betaalde hun 200.000 Somali shilling, dan probeerde ik een koper te vinden voor al mijn producten, het duurde 15 tot 16 dagen ik weet niet precies, dan vertrok ik, dat is het" (cgvs p. 23-24). Verder is het compleet tegenstrijdig dat er volgens uw verklaringen eerst twee mannen bij u waren langsgekomen te Bulogudud – stellend dat u uw vrouw had weggestuurd en u diende om te gaan met de gevolgen en u haar diende terug te brengen, anders zou u sterven in haar plaats – waarna jongeren bij u langskwamen en geld eisten, anders zouden ze u aangeven bij al shabaab, stellend dat de man die de vrouw wegstuurde, was teruggekeerd. Uit het door u aangehaalde feit dat er reeds eerder twee mannen bij u waren langsgekomen te Bulogudud – stellend dat u uw vrouw had weggestuurd -, kan er immers worden afgeleid dat uw terugkeer reeds was geweten en was verspreid doorheen het dorp. Overigens stelt u zelf dat Bulogudud een klein dorp betreft waar iedereen iedereen zou kennen en waar als je aankomt ze zouden zeggen, die man kwam terug (cgvs p. 23). U hiermee geconfronteerd, stelt u het volgende: "Weet je, die jongeren waren onder hun, toegetreden, als ze zeiden geef ons geld of we rapporteren, vreesde ik dat ze me zelf zouden doden, ze konden me doden, ze waren makkelijk toegetreden tot hun" (cgvs p. 24). U kan aldus geen afdoende verklaring bieden waarom de jongeren alsnog geld van u zouden eisen - teneinde u niet aan te geven bij al shabaab -, nadat er reeds twee mannen bij u waren langsgeweest stellend dat u uw vrouw had weggestuurd en het aldus reeds was gekend dat u was teruggekeerd.

Verder valt er nog een opmerkelijke tegenstrijdigheid te bespeuren tussen uw verklaringen afgelegd bij Dienst Vreemdelingenzaken (gehoorverslag dd. 01 maart 2017) en uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal. Zo stelde u bij het Commissariaat-generaal dat er in Bulogudud twee mannen kwamen na een twee tot drietal weken, u kreeg vervolgens 21 dagen de tijd om uw echtgenote naar hun te brengen. Bij DVZ stelde u evenwel dat er na drie maanden een man bij u naar de shop kwam, u kreeg toen twee weken tijd om uw echtgenote terug te brengen, anders zouden ze u doden. U betuigt na confrontatie hiermee uw spijt, u zou geen herinnering en niet veel geheugen hebben, het eerste zou correct zijn (cgvs p. 24). U verduidelijkt dat uw verklaringen afgelegd bij Dienst Vreemdelingenzaken een correcte weergave zouden zijn (cgvs p. 24). In dit opzicht is het overigens opmerkelijk dat u maar liefst gedurende drie maanden te Bulogudud – een klein dorpje waar iedereen iedereen zou kennen - zou hebben kunnen verblijven, alvorens er een eerste maal een man naar u zou zijn toegekomen om u te interpellieren over uw vrouw. Tot slot kan er opgemerkt worden dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken niet hebt verklaard te zijn beschoten na uw terugkeer naar Bulogudud. U stelt hieromtrent dat er u werd gevraagd het kort te houden, u zou later meer details mogen verschaffen (cgvs p. 24). Er kan hierbij worden opgemerkt dat het door u aangehaalde feit te zijn beschoten terwijl u aan het slapen was in uw shop - waarna u alles zou hebben verkocht wat overbleef in uw shop en u op de vlucht sloeg – aldus volgens uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal de laatste

gebeurtenis betrof alvorens uw land te hebben verlaten en dit de concrete aanleiding vormde voor uw vertrek uit uw land. Het door u bij het Commissariaat-generaal aangehaalde feit te zijn beschoten kan dus amper een detail worden genoemd, gezien dit de laatste gebeurtenis en de concrete aanleiding betrof om uw land te verlaten. Het feit dat u heeft nagelaten dit te verklaren bij DVZ, ondermijnt verder in ernstige mate de door u aangehaalde feiten van vervolging.

Voor wat betreft uw birth certificate wijst het CGVS er op dat uit de beschikbare COI blijkt dat Somalische documenten geen bewijswaarde hebben (zie administratief dossier). Uit deze COI blijkt immers dat door de wijdverspreide corruptie en het feit dat er geen staatsarchieven zijn, Somalië op de laatste plaats staat in de Corruption Perception Index (zie informatie kopie administratief dossier). Deze geboorteakte kan dan ook niet volstaan om bovenvermelde vaststellingen om te buigen, meer bepaald dat u niet aannemelijk wist te maken daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn van (het platteland van) Bulogudud. Het door u voorgelegde laissezpasser dd. 05 april 2016 afgeleverd te Kampala (Oeganda), uw visum D voor België dd. 07 april 2016 te Kampala, uw verblijfstitels voor België en de verblijfstitel van uw voormalige echtgenote staven enkel dat u op legale wijze naar België bent gereisd in functie van het legale verblijf alhier van uw toenmalige echtgenote en dat u in België vandaag de dag alsnog over een legaal verblijf beschikt dat geldig is tot 30 mei 2018.

Uw 'certificate of good conduct' dd. 10 augustus 2015 te Kampala toont enkel aan dat u nog nooit werd veroordeeld noch ongunstig onder politie-aandacht zou zijn gevallen in Oeganda, dit doet evenwel geen afbreuk aan hogervermelde opmerking dat u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk wist te maken tegenover uw beweerde land van oorsprong, Somalië.

Uit het medisch getuigschrift dd. 11 mei 2017, de resultaten van een laboratorium onderzoek AZ Groeninge, het overzicht thuistherapie, het verslag dd. 17 mei 2016 en de briefwisseling Centrum Nefrologie – Dialyse blijkt enkel dat u aan nierinsufficiëntie lijdt en u blijvend dialysepatient bent, u een voorgeschiedenis hebt van een longembolie en u in het verleden aan uw maag werd geopereerd. Er kan worden opgemerkt dat deze medische attesten geen sluitend bewijs kunnen vormen voor de oorzaak van uw eventuele fysieke problemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen voortvloeien. De arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Er moet echter worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. De door u neergelegde attesten zijn aldus geen bewijs van de door u aangehaalde feiten van vervolging die overigens zoals hiervoor vastgesteld, volstrekt niet geloofwaardig worden geacht, omdat u uw (recent en permanent) verblijf in (het platteland van) Bulogudud in Somalië, de plaats waarmee de vervolgingsfeiten die u aanhaalt onlosmakelijk verbonden zijn, niet aannemelijk wist te maken.

Niettegenstaande uw voormalige echtgenote A. N. S. (OV (...) - CG (...)) – alwaar u volgens uw eigen verklaringen niet meer mee zou samenwonen en geen relatie meer mee zou onderhouden - in België werd erkend als vluchteling, dient te worden vastgesteld dat uit voorgaande opmerkingen blijkt dat u uw persoonlijke vrees voor vervolging niet aannemelijk wist te maken. Uw (ex) vrouw werd erkend te België op basis van haar eigen persoonlijke verklaringen en individuele redenen. Elk dossier wordt dan ook individueel beoordeeld.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 01 augustus 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aan als volgt:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van artikel 23, §2 i° artikel 2, j, van de richtlijn 2011/95/EU

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De verwerende partij twijfelt aan het feit of de verzoekende partij wel in Kismayo en Bulogudud gewoond heeft omdat haar geografische kennis niet afdoende zou zijn.

Als de bestreden beslissing erop nagelezen wordt, dan blijkt duidelijk dat de kritiek op de herkomst van de verzoekende partij bijzonder éézijdig geargumenteeerd wordt.

Ze wordt volledig ingegeven door windrichtingen en andere geografische vragen. Wat als aardrijkskunde nu éénmaal niet de sterkste kant van de verzoekende partij is?

Een doorgedreven herkomstcheck is veel breder dan dit: ze peilt tevens naar de clankennis en de politieke geschiedenis van de regio.

In casu wordt daar met geen woord over gerept in de bestreden beslissing!

Nochtans werd de verzoekende partij hier nochtans tevens uitgebreid over ondervraagd. Er kan alleen maar geconcludeerd worden dat de kennis van de verzoekende partij op dit vlak wel afdoende werd geacht en de bestreden beslissing aldus bijzonder éézijdig gemotiveerd werd.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes en clans uit hun omgeving kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven.

De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clan-familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen.

M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes - (...) - niet (kunnen) kennen."

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativiseringsvermogen bij de analyse ervan.

Verzoekende partij verliest bovendien uit het oog dat de verzoekende partij in tempore non suspecto reeds haar herkomst diende duidelijk te maken met het oog op het bekomen van een visum gezinshereniging. Dit visum was gelinkt aan het statuut van haar echtgenote en niet aan haar eigen herkomst / asielmotieven. De verzoekende partij had er aldus GEEN ENKEL belang bij om hierover te liegen.

Het is pas toen de relatie met haar echtgenote hier dermate verslechterd was dat samenwonen niet langer mogelijk bleek dat de verzoekende partij een asielaanvraag ging indienen ten einde een eigen statuut in België te bekomen, niet langer op haar echtgenote gebaseerd.

Nooit werd hiervoor aan haar herkomst of identiteit getwijfeld.

Bovendien staat ook de ernstige ziekte van de verzoekende partij -die dialysepatiënt is en hierdoor een zeer zwakke gezondheid en bijgevolg een kwetsbaar profiel heeft- buiten elke discussie.

Dat de verzoekende partij met een dergelijke eenzijdige motivering alles in twijfel meent te kunnen trekken is aldus zeer kort door de bocht!

II.1.2. Verwerende partij verliest bovendien uit het oog dat de echtgenote van de verzoekende partij - waarmee hij ondanks de relatieproblemen op heden nog steeds gehuwd is- erkend werd als vluchteling op basis van hetzelfde verhaal. Dit is des te meer het geval aangezien de verwerende partij zelfs aan handelingen van de echtgenote twijfelt in de bestreden beslissing:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Zij kan moeilijk "warm" blazen na het gehoor van de echtgenote en aldus haar de vluchtelingenstatus toekennen en "koud" blazen na hetzelfde verhaal van haar echtgenoot om die de vluchtelingenstatus niet te moeten geven en zich er "gemakshalve" van afmaken met het feit dat dit een "individueel onderzoek" betreft.

Haar houding is immers allesbehalve consequent en strookt niet met wat men van een zorgvuldige overheid kan verwachten.

In die zin werd de materiële motiveringsverplichting aldus manifest geschonden.

II.1.3. In tegenstelling tot wat de verwerende partij hier voorhoudt, gaat het hier niet om een individueel onderzoek. Integendeel, het komt haar toe om thans te motiveren waarom zij meent dat aan haar echtgenote wel de vluchtelingenstatus toekwam, terwijl dit bij de verzoekende partij niet het geval zou zijn!

Zij vergeet immers het principe van "familiale eenheid". Dit principe zit onder meer vervat in de richtlijn 2011/95/EU VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming.

Zo luidt artikel 23 van deze richtlijn onder meer:

Instandhouding van het gezin

1. De lidstaten zorgen ervoor dat het gezin in stand kan worden gehouden.

2. De lidstaten waarborgen dat gezinsleden van de persoon die internationale bescherming geniet die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming aanspraak kunnen maken op de in de artikelen 24 tot en met 35 genoemde voordelen, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid.

(...)

Artikel 2, j° van de richtlijn luidt als volgt:

In deze richtlijn gelden de volgende definities:

(...)

j) „gezinsleden“: voor zover het gezin reeds bestond in het land van herkomst, de volgende leden van het gezin van de persoon die internationale bescherming geniet, die in verband met het verzoek om internationale bescherming in dezelfde lidstaat aanwezig zijn:

- de echtgenoot van de persoon die internationale bescherming geniet of diens niet-gehuwde partner met wie hij een duurzame relatie onderhoudt, indien het recht of de praktijk van de betrokken lidstaat ongehuwde paren krachtens zijn recht inzake onderdanen van derde landen op een vergelijkbare wijze behandelt als gehuwde paren;

Gelet op het feit dat de verzoekende partij haar echtgenote in België als vluchteling erkend werd en zij reeds in Somalië een gezin vormden, zou zij eigenlijk geen persoonlijke vluchtrechten moeten aanhalen,.

Dit werd onder meer door de Raad bevestigd (...).

[citaat uit RvV 19 mei 2015, nr. X en X]

II.1.4. In casu wordt er niet betwist dat de verzoekende partij, haar echtgenote en 4 kinderen een nucleaire familie vormden in Somalië. Het is niet omdat ze thans niet meer onder hetzelfde dak wonen dat ze geen familie meer vormen. Ze zijn immers nog steeds gehuwd. Contact moet dus mogelijk blijven, zowel met haar echtgenote, als de vier kinderen van haar echtgenote die deel uitmaakten van hetzelfde als de verzoekende partij in Somalië, als bij haar aankomst in België.

In de mate dat het principe van de richtlijn 2011/95/EU zich niet in Belgisch recht bevindt, dient te worden opgemerkt dat de omzettingstermijn reeds verstreken is op 21 december 2013. Aldus dient het Belgisch recht conform deze richtlijn te worden geïnterpreteerd en kan de verzoekende partij zich rechtstreeks op de bepalingen ervan beroepen (H.v.J. 4 december 1974, Van Duyn).

Nergens wordt hieromtrent gemotiveerd door de verwerende partij!

Zij maakt zich er aldus te gemakkelijk van af wanneer zij stelt:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Bovendien werd de verzoekende partij voorheen reeds in Oeganda tevens als vluchteling erkend.

II.1.5. Uit bovenstaande blijkt aldus dat de bestreden beslissing in strijd is met de artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en het redelijkheidsbeginsel.

Daarom wordt dan ook in hoofdorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker een advies van UNHCR in de zaak van mevrouw Y. aan het verzoekschrift (stuk 3).

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarbij het CGVS-gehoorverslag en de DVZ-verklaring van zijn echtgenote worden gevoegd. Het voormelde CGVS-gehoorverslag bevond zich al in het administratief dossier (stuk 6).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om zo spoedig mogelijk de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De commissaris-generaal heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de asielzoeker. De beoordeling vindt plaats op individuele basis. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Verzoeker kan worden bijgetreden dat de bestreden beslissing wat de herkomst van verzoeker betreft zeer eenzijdig ingaat op verzoekers geografische kennis. Een gedegen herkomstcheck omvat ook andere aspecten. Uit het administratief dossier blijkt trouwens dat zowel verzoeker als zijn echtgenote uitgebreid werden ondervraagd over andere aspecten die relevant zijn om de herkomst uit de regio van Kismayo aannemelijk te maken dan louter hun kennis van de nabije omgeving. Verzoekers kennis van de relevante clans (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 13-14) en van de socio-politieke achtergrond (*Ibid.*, p. 14-16) van zijn regio van herkomst, blijkt uit zijn verklaringen die quasi gelijklopend zijn met deze van zijn echtgenote (CGVS-gehoorverslag A.N.S., stuk 6, p. 4, 9 en 18-20). Overigens dient te worden opgemerkt dat verzoekers echtgenote geen enkel document heeft neergelegd ter ondersteuning van haar identiteit en herkomst (*Ibid.*, p. 11). Verzoeker heeft ter ondersteuning van zijn herkomst een geboortecertificaat bijgebracht (Documenten, stuk 16, nr. 1) en in het administratief dossier bevinden zich nog talrijke documenten die werden gehanteerd in het kader van zijn aanvraag tot gezinshereniging (Documenten DVZ, "*Documenten buiten de asielprocedure*", stuk 14). Deze laatste stukken zijn verzoekers verklaringen en documenten die kunnen worden gerelateerd aan zijn identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, reisroutes en -documenten. De bestreden beslissing gaat echter slechts op algemene wijze in op het geboortecertificaat, zonder de overige documentatie die werd gehanteerd in het kader van de aanvraag tot gezinshereniging in rekening te brengen, en stelt bijgevolg op basis van een onvolledig onderzoek van de relevante elementen ter staving van het asielrelaas dat verzoeker heeft verzaakt aan zijn medewerkingsplicht. Deze vaststellingen volstaan om de conclusie van de bestreden beslissing dat verzoeker zijn herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt in wezen omwille van de vaststellingen inzake zijn geografische kennis, te weerleggen. Wat de aangehaalde vrees voor vervolging betreft, beroept verzoeker zich op de bescherming van het Vluchtelingenverdrag op grond van een vrees voor de terroristische groepering Al Shabaab, net als zijn echtgenote. De behoefte aan bescherming werd uitdrukkelijk erkend in hoofde van verzoekers echtgenote met de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal van 2 juni 2015: "*Na een grondige beoordeling van de motieven van uw asielaanvraag beslis ik u de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen.*" Verzoeker is kort na het vertrek van zijn echtgenote uit Somalië vertrokken met de kinderen van zijn echtgenote en zijn minderjarige schoonbroer en -zus omwille van dezelfde problemen met de terroristische groepering Al Shabaab. In het administratief dossier bevinden zich attesten die bevestigen dat verzoekers schoonbroer en -zus werden geregistreerd als Somalische asielzoekers in Oeganda en,

gevraagd of verzoeker ooit eerder asiel heeft aangevraagd, stelde verzoeker dat hij in Oeganda was als vluchteling (*Ibid.*; CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 6). Verzoeker kampt met een penibele gezondheidstoestand die op zich in de bestreden beslissing niet wordt betwist. Deze wordt immers gestaafd aan de hand van verschillende en omstandige medische attesten (Documenten, stuk 16, nrs. 7-11). Tot slot is verzoeker, louter door zijn verwantschap met zijn echtgenote die als vluchteling werd erkend normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar voor daden van vervolging dat zulks een grond voor de toekenning van de status van vluchteling kan vormen (Richtlijn 2011/95/EU, overweging 36). Ter terechtzitting bevestigt verzoeker dat hij nog steeds is gehuwd met mevrouw A.N.S. en de commissaris-generaal sluit zich hierbij aan. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP